

חוק החנינה: תשכ"ז-1967 *

שחרור ופטור
מעונש מאסר

1. (א) אדם שלפני כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) עבר עבירה פלילית וביום תחילת חוק זה הוא נושא עונש מאסר שהוטל עליו בשל אותה עבירה, ישוחרר מבית-הסוהר, ואם הוטל עליו עונש מאסר כאמור וביום תחילת חוק זה טרם התחיל לשאתו — לא ישארו.

(ב) לענין סעיף זה "עונש מאסר" — לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס ומאסר על-תנאי, בין שהופעלו ובין שטרם הופעלו.

(ג) חנינה לפי סעיף זה לא תחול על עונש מאסר שהוטל בשל אחת מאלה:

(1) עבירה שענשה, ביום תחילת חוק זה, מאסר עולם או מאסר עשר שנים או יותר; לענין הוראה זו ענשם של נסיון וקשר לעבור עבירה הוא העונש הצפוי בשל הנסיון או הקשר;

(2) עבירה לפי החוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י—1950¹, או לפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י—1950²;

(3) עבירה לפי החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז—1957³, למעט הפרק החמישי שבו, לפי פקודת הסודות הרשמיים⁴, לפי חוק מניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד—1954⁵, לפי סעיף 35 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]⁶, לפי תקנה 80 לתקנות שעת-חירום (חוקת השיפוט, תש"ח), תש"ח—1948⁷, או לפי סעיפים 94 או 102 רישא לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955⁸;

(4) עבירה לפי פרק ל"ג לפקודת החוק הפלילי, 1936⁹, שנעברה על ידי אדם שכבר הורשע בשל עבירה לפי אותו פרק או לפי פרקים כ"ט או ל"ב באותה פקודה;

(5) עבירה לפי החוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק), תשכ"ג—1963¹⁰, לפי סעיפי פקודת החוק הפלילי, 1936, שאותו חוק ביטל, או לפי סעיפים 275, 276 או 305 לפקודת החוק הפלילי, 1936, כשהעבירה או העבירות שצורפו בכתב אישום אחד נוגעות לנושא או לנושאים, ששוויים הכולל הוא 100,000 לירות;

(6) עבירה לפי החוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב—1962¹¹.

(ד) עונש מאסר שהוטל בשל עבירה שענשה מאסר עשר שנים — זולת עבירה מן הממויות בסעיף קטן (ג) (2) עד (6) — רואים את תקופת המאסר, על אף האמור בסעיף קטן (ג) (1), כאילו היתה מלכתחילה פחותה ברבע.

* נתקבל בכנסת ביום ד' בתמוז תשכ"ז (12 ביולי 1967); הצעת החוק פורסמה בה"ח 733, תשכ"ז, עמ' 160.

1 ס"ח תשי"ז, עמ' 137.	7 ע"ר תש"ח, תוס' 2 מס' 20, עמ' 105.
2 ס"ח תשי"ז, עמ' 281.	8 ס"ח תשט"ו, עמ' 171.
3 ס"ח תשי"ז, עמ' 172.	9 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.
4 חא"י כרך ב, פרק ק, עמ' 1003.	10 ס"ח תשכ"ג, עמ' 130.
5 ס"ח תשי"ד, עמ' 160.	11 ס"ח תשכ"ב, עמ' 78.
6 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.	

2. (א) אדם שלפני כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) עבר עבירה פלילית – זולת עבירה מן המגויות בסעיף 1 (ג) – והוטל עליו בשל אותה עבירה עונש קנס שאינו עולה על 10,000 לירות וביום תחילת חוק זה טרם שילם את הקנס, כולו או מקצתו, פטור מלשלם מה שטרם שילם.

(ב) היה קנס שהוטל כאמור בסעיף קטן (א) עולה על 10,000 לירות, רואים את סכום הקנס, לענין סעיף זה, כאילו היה מלכתחילה פחות ב-10,000 לירות.

3. עונש של מאסר או של קנס שהוטל בשל עבירה מן המגויות בסעיף 1 (ג) ובשל עבירה אחרת כאחד, דינו לענין חוק זה כדין עונש שהוטל רק בשל עבירה מן המגויות כאמור.

4. (א) קנס שסעיף 2 אינו חל עליו והאדם שעליו הוטל הקנס זוכה מכוח סעיף 1 בשחרור או בפטור ממאסר בשל אי-תשלומו, יהא נתון לגביה.

(ב) קנס שסעיף 2 אינו חל עליו והאדם שעליו הוטל הקנס זוכה מכוח סעיף 1 בשחרור ממאסר בשל אי-תשלומו, יוקטן לפי היחס שבין תקופת המאסר שנשא לבין תקופת המאסר כולה.

5. (א) לא יינקט הליך פלילי בבית משפט בשל עבירה שנעברה לפני כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) זולת עבירה מן המגויות בסעיף 1 (ג), ואם ננקט הליך כזה – יופסק.

(ב) אדם שביום תחילת חוק זה תלוי ועומד נגדו בבית משפט אישום בשל עבירה כאמור בסעיף קטן (א) או שהורשע בשל עבירה כזאת וביום תחילת חוק זה היה רשאי לערער או להגיש בקשה לערער על פסק הדין, או שהיה תלוי ועומד אותו יום ערעור או בקשה לערער שהגיש על פסק-הדין, רשאי לוותר על חנינה לפי חוק זה על-ידי הודעה בכתב שיגיש לבית המשפט תוך שלושים יום מיום תחילת חוק זה.

6. (א) עבירה לפי חלק י"א לפקודת מס הכנסה¹², שהוא מעשה או מחדל הניתנים לתיקון בידי האדם שעבר את העבירה, לא יחולו עליה הוראות סעיף 5 אלא אם עשה אותו אדם, תוך שלושה חדשים מתחילת חוק זה, את המעשה אשר אי-עשייתו מהווה את העבירה, או תיקן את המעשה אשר עשייתו שלא כדין מהווה את העבירה.

(ב) היתה העבירה בכך, שאדם לא הצהיר על הכנסתו או שהצהרתו לא היתה מלאה, נכונה ומדויקת, רואים את האדם כמי שקיים, לגבי אותה עבירה, את התנאי האמור בסעיף קטן (א) גם אם מסר לפקיד השומה הצהרות נכונות על ההכנסה, על ההון ועל הנכסים שלו, של אשתו ושל ילדיו שכלכלתם עליו, ועל פרטים אחרים – הכל לפי הטופס שקבע לכך שר האוצר בצו – תוך שלושה חדשים מתחילת אותו צו.

7. אין בחוק זה כדי לגרוע מכל תוצאה של עבירה, הרשעה או גזר דין, זולת אם נאמר הדבר במפורש בחוק זה, ואין בו כדי לגרוע מכל אחריות משמעית או אזרחית; אולם פסול

¹² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

מלהחזיק או מלהשיג רשיון נהיגה הנובע מהרשעה לפי סעיף 4 (2) לפקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947¹³, והעומד בתקפו ערב תחילת חוק זה, ייפסק ביום תחילת חוק זה.

8. שר המשפטים, שר המשטרה ושר הבטחון ממונים, כל אחד בתחום סמכותו, על ביצוע חוק זה.

ביצוע

לוי אשכול	יעקב ש' שפירא	אליהו ששון	משה דיין
ראש הממשלה	שר המשפטים	שר המשטרה	שר הבטחון

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹³ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 41.